

Margrete Auken (SF):

Lad det være sagt til en begyndelse og for at undgå flere irrelevante ministerielle morsomheder, at socialistisk folkeparti går ind for, at der skal ligge en lufthavn i Kastrup. Så kan man måske blive fri for at høre på det vås om, at vi skulle gå ind for en nedlæggelse af den.

Lad dertil også være sagt, at vi mener, det kan lade sig gøre, uden at man af den grund behøver at belaste de mennesker, der bor derude, mere end allerhøjest nødvendigt. Det kan lade sig gøre at gennemføre det med en ordentlig miljøbeskyttelse, ikke bare i baghovedet og ikke bare under et dække af fromme ønsker og valne løfter, men også i form af en række lovrestriktioner.

Vi kan altså stemme såvel for § 1 som for § 2. Men jeg vil også her fremhæve, at når vi stemmer for § 1, er vi dermed med til at sige, at den miljømæssige baggrund, der var for, at man i sin tid besluttede sig for Saltholm, nu i højere grad burde skærpe kravene til de miljømæssige hensyn i Kastrup. Men hvad har man gjort? Det er, som om man på det punkt har fået den helt store sparebid. Der er virkelig ikke sat mange femører af.

Jeg bemærkede det, der før blev sagt – og jeg kommer tilbage til det i anden sammenhæng om lidt – om miljøloven. Jeg havde hidtil troet, at noget af det, man især skulle afveje, var, i hvor høj grad de virkninger, man opnåede ved at investere sådan eller sådan, stod i nogen rimelig sammenhæng med udgifterne. Det, det er blevet til i vores forslag, er, om det kommer til at genere virksomheden, og det har jo en ganske anden interessant side end den, som jeg hidtil har opfattet var gældende ud fra miljølovens § 1, stk. 3.

Jeg vil gerne sige som en lille fodnote – og det er ikke noget, jeg vil gøre mere ud af – til det med den omgående og store udbygning i Kastrup, at det, efter at vi har været vidne til en række diskussioner om flytyper, prognoser osv., måske ikke var det allersmartere tidspunkt at vedtage en bindingslov for de næste 20 år for en udbygning, men jeg er klar over, at slige meget, meget komplicerede og svære overvejelser ligger ud over regeringens fatteevne, så det skal jeg ikke her yderligere belaste den med, at det måske kunne gå

anderledes med prognoser osv., end man forudsætter.

Endelig det sidste lille hjertesuk, at den øvrige kollektive trafik, den, der i en helt anden grad kommer almindelige mennesker til gode – jeg kender argumentet med den meget store arbejdsplads, men der er jo ikke kun de mennesker derude, der er også andre mennesker – den øvrige kollektive trafik udsættes i øjeblikket for ganske voldsomme økonomiske belastninger.

Men skidt med det, vi vil gerne være med til her at vedtage en generel lovgivning om udbygningen af lufthavnen.

Hvad angår selve lovforslaget, skal jeg gerne indrømme, at jeg i begyndelsen og omkring førstebehandlingen troede, at der trods alt var tale om en lov, der var miljømæssigt forsvarlig; ordet »miljø« stod, som jeg aldrig før har set det, når bortses fra Thorkild Bjørnvigs miljødigte, så mange gange i det forslag. Derfor var det, jeg først og fremmest hæftede mig ved, en lille sag, som nu virkelig er blevet for lille til, at jeg kan gøre mere ved den: sådan noget som, at køkkener ikke skal isoleres, fordi det ikke er et sted, hvor rigtige mennesker færdes, og andre af den slags pudseløjerligheder ved lovforslaget. Men jeg skal love for, at efterhånden som man har fået fat i det – og det har vi jo dog, skønt det har været umådelig svært; her vil jeg nøjes med at henvise til min anmeldelse af udvalgsarbejdet i mine bemærkninger til betænkningen – så har vi fået en række oplysninger frem, som har gjort dette her meget vanskeligere at tage stilling til eller rettere måske har gjort det enkelt i første omgang at tage stilling til, fordi vi mener, det hele er så vanskeligt, at vi bør have langt bedre tid.

Jeg vil gerne nævne her, at det først meget sent kommer frem, at det er SAS' Plan 2000, der er grundlaget for lovforslaget, og ikke LU-75, som vi havde fået at vide, og det kræver megen ekspertise at kunne gennemskue disse ting. Jeg har spurgt ministeren – og han kan så her bekræfte svaret, hvis han har lyst – om det fremgår nogen steder, at det er Plan 2000, der ligger til grund. Dertil har ministeren sagt, at det er det. Så går man efter, og så viser det sig, at det, ministeren har sagt de forskellige steder skriftligt, er, at SAS ikke har fået alle deres ønsker opfyldt; der er f. eks. et hotel, de ikke har fået, og der er nogle busser, de ikke har fået, osv., men